

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáš Blažka ve věci

žalobce: **A. S.**
zastoupený Mgr. Miroslavem Kalousem
sídlem Opletalova 4-6, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 9. 2020, č. j. OAM-699-12/ZR-2020,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Věc se postupuje Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců k vyřízení odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 4. 9. 2020, č. j. OAM-699-12/ZR-2020.
- III. Žalobci se vrací zaplacený poplatek za řízení ve výši 3 000 Kč.
- IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce podal dne 15. 10. 2020 u Krajského soudu v Hradci Králové žalobu, kterou se domáhá zrušení v záhlaví specifikovaného rozhodnutí. Žalovaný tímto rozhodnutím předně zrušil platnost zaměstnanecké karty udělené žalobci, a to na základě § 37 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 46e odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Dále žalovaný stanovil žalobci podle § 46e odst. 2 téhož zákona lhůtu k vycestování z území ČR 30 dnů od právní moci napadeného rozhodnutí.

Krajský soud se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky řízení podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a zda tedy lze věc samu meritorně projednat.

Podle § 5 s. ř. s. se ve správním soudnictví lze domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon. Jedná se o projev zásady subsidiarity soudního přezkumu. Řízení ve správním soudnictví je totiž koncipováno až jako následný prostředek ochrany veřejných subjektivních práv, který by neměl nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy. Žalobou proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. tak lze napadat přímo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně jen tehdy, je-li výjimečně správní řízení konstruováno

jako jednostupňové. Není-li tomu tak, potom má nevyčerpání dostupných řádných opravných prostředků žalobcem za následek nepřipustnost žaloby.

Žalobce napadl výše specifikované rozhodnutí žalovaného, které je rozhodnutím správního orgánu prvního stupně. Žalobce byl patrně veden poučením obsaženým v daném rozhodnutí – žalovaný zde výslovně uvedl, že odvolání proti tomuto rozhodnutí nelze podat, přičemž odkázal na § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Uvedené poučení je však nesprávné.

Podle § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců rozhodnutí Ministerstva vnitra vydaná z důvodů zde taxativně vyjmenovaných nabývají právní moci jejich oznámením [v předmětném výčtu je zahrnuto také ustanovení § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců aplikované v žalobcově případě]. Jak však uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 20. 8. 2020, č. j. 6 Azs 192/2020 – 21, „ze samotného textu novelizovaného § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců nelze vyloučení odvolání dovodit. Úvahy vycházející z právní teorie, že rozhodnutí v právní moci nelze napadat řádným opravným prostředkem (formální aspekt právní moci), na které stěžovatel poukazuje v kasační stížnosti, jsou sice obecně platné, avšak nemohou překonat situaci nastolenou zvláštní právní úpravou, k níž došlo neuváženým zásahem zákonodárce do zákona o pobytu cizinců a která s ohledem na znění § 170b odst. 1 zákona o pobytu cizinců ve svých důsledcích znamená připuštění odvolání i proti těmto pravomocným rozhodnutím. Úvahám stěžovatele, že novela sice nevyloučila právo na odvolání výslovně, ale fakticky ano, nelze přitakat, neboť právo na odvolání opírající se o výslovné znění § 170b odst. 1 zákona o pobytu cizinců nemůže být popřeno textem § 168 odst. 3 zákona, jehož znění o odvolání vůbec nepojednává.“

Krajský soud se s uvedeným hodnocením ztotožňuje. Přestože zákonodárce zřejmě měl v úmyslu řádný opravný prostředek v daném případě vyloučit, novela zákona o pobytu cizinců provedená zákonem č. 176/2019 Sb. pouze stanoví, že u rozhodnutí podle § 168 odst. 3 cit. zákona dochází k nabytí právní moci oznámením. V zákoně o pobytu cizinců ale explicitní úprava vyloučení odvolání chybí. Ustanovení § 170b odst. 1 zákona o pobytu cizinců naopak stanoví, že proti rozhodnutí ministerstva lze podat odvolání ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců bez upřesnění, že se musí jednat pouze o nepravomocná rozhodnutí.

Podá-li návrhovatel návrh proto, že se řídil nesprávným poučením správního orgánu o tom, že proti jeho rozhodnutí není přípustný opravný prostředek, soud z tohoto důvodu tento návrh odmítne a věc postoupí k vyřízení opravného prostředku správnímu orgánu k tomu příslušnému. Byl-li návrh podán včas u soudu, platí, že opravný prostředek byl podán včas (§ 46 odst. 5 s. ř. s.).

Krajský soud z uvedených důvodů rozhodl, že žaloba se odmítá (výrok I. usnesení) a že věc se postupuje Komisi pro rozhodování ve věcech cizinců k vyřízení odvolání proti napadenému rozhodnutí žalovaného (výrok II.).

Krajský soud rozhodl o odmítnutí žaloby před prvním jednáním, žalobce tak má právo na vrácení zaplaceného poplatku za řízení (§ 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Výrokem III. usnesení tedy krajský soud rozhodl, že žalobci se vrací soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Uvedená částka bude žalobci vrácena z účtu krajského soudu. Soudní poplatek ve výši 1 000 Kč uhrazený spolu s žádostí o přiznání odkladného účinku žalobě se žalobci nevrací, neboť soud již o předmětné žádosti rozhodl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 5. ledna 2021

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu